

բարձրանայ Ս. Եկեղեցւոյ ամենաւ թենք որ Աստուած չնորհէ զինքն ընդ-
բարձր գահուն վրայ իրեւ փոխանորդ երկայն աւուրս և յամայր ամն ճշշ-
ջիսուսի Քրիստոսի, ծմարիտ Հայր մարտապէս օրհնեալ և օրհնութիւնա-
և անսխալ լուսաւորիչ և ուզդիչ հա- բեր Հայր և Պահապան:
ւասացեալ ժողովրդոց և առաջնորդ
Ս. Եկեղեցւոյ, որուն համար կը մաղ-

Հ. Յ. ԱհԳԵԲ

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Կը մեկոնք, կէս գիշեր է: — Ծոյլ դանդաղկոտ է երիվարն,
Անեւներուն վրայ խախուս կը տատանի կառքն երերուն.

Օ՞ն, մըտրակէ, կառավար...

Աներկիւդ ու գուարթ որդիք մնեք դիպուածին մեզի համար
Սպառնալիք չունի անտառըն, չունի ստուերը վըտանգներ,
Քարեր չունի ճանապարհ:

Քուն, թագուն է ամէն բան — օ՞ն, մըտրակէ, ո՞վ կառավար...
Կը դիտէ ամպէ մը գուրս լուսին հեզնի ծիծաղելով.

Ալոր չարամիտ, դաշտավայրին վրայէն նըսեմ

Լըրտենելզ կ'երթայ նա:

Դէպ ի սպօղուած երկինք ծառերը ծուռ ոստերը կ'երկողնցնեն,
Գալարուած կըմախօներու աղօթարար թենրու պէս.

Ի՞նչ կը պատմես, ո՞վ անհուն...

Սպանորակ, ամպէ մը դուրս, լըրտենելով կ'երթայ լուսին:

Կանգուն, յուզուած և գունաս, աչքս անքըթիթ և մոլորուն,
Ես, մագերս տըւած հովին, վրհն կը հարցընեմ:

Կ'ընկլուզանէ աղջամուղջն

Հոգիներու ազօթքն ու քէն, սիրոզներու շուրթին համբոյրն,
Երազն, ոճիրն և արցունքը, զըգուումները ինչածափ
Թունաւորուած սէրերու:

Խաւարին մէջէն կ'անցին հասաշանքներ և սարսուսներ...

«Ի՞նչ կ'ընես, ի՞նչ կ'ուզես...» Կը հարցնեն ինձ՝ անսուրք փոսէն
Ելած խօլ բոցիկներ՝ ցած որմերու մօա թափասիկ

Սիսելոցի մը մըթին:

Չեմ գիտեր, կը փրնուեմ բալլն: Ուղին թէկևս անվախճան է:
Անվախճան թէկևս զիշերն. հոգ չէ: Ունիմ արիութիւն:

Օ՞ն, մըտրակէ, կառավար...

Ես ձեզմէ չեմ վախընար, մեռելոցի խօլ հոգիներ:

Թըմբրալից դատարկութեան խաղաղաւէտ լըռութեան մէջ,
Խորհրդաւոր պահանորդ, մարգկային միտքը կը հըսկէ,

Նըման անման հրեշտակիւ:

Կը հըսկէ, և թևազգեաց յանդըգնութեամբ և երազով
Կոյր երկրին քովէն կ'անցնի և ամպերուն արծաթափայլ,

Գաղափարին և փոսին:

Փլատակներուն վրայ, ո՞վ միտք, իբրև անմահ հրեշտակ հըսկէ:

ԱՏԱ ՆԵԿՐԻ

Ա Ն Ա Ն Ո Ւ Ն

▷ □ ◇

Ես անուն չունիմ — խոհաւ խըլխըլուկ տան
Աղջիկն եմ ես գոռնիք.
Անիծեալ է ընտանիքու և գատազգի,
Բայց իմ մէջըս կը բունուի բոց մ'անըլուն
Անըզգամ զաճան մ', հրեշտակ մ'ազօթաւոր
Կը հետեւնի քայլերուս;
Լիսն ու դաշտ իմ մըստածումըս կ'արշաւէ,
Մածէպափ պէս բոցալունչ ձիռն վըրայ:
Աւեղծուած մ'եմ ես սիրոյ ուսակութեան,
Անուշութեան և ուժի.
Անդանդին զիս աղջամուզը կը քաչէ,
Կը յուզուիմ երբոր մանկիկ մը փայփայեմ:

Թարգմ. Հ. Արիստակիս Վ. Քասպահտիկեան

Կը ծիծղամ, երբոր մըտնէ գրժբաղդութիւն
Իմ արնակիս գուռնէն ներս.
Կը ծիծղամ, երբ ընկւցիկ եմ և նեղուած,
Անըսփոփ և անզրւարթ, կը ծիծղալիմ:

Սակայն խոնջ և դողուշուն ծերերու վրայ,
Հացկարօտին վրայ, կու լամ.
Կու լամ հիծ արդեկներու վրայ և նիշար,
Անծանօթ բիւր վիշուրու վըրայ, կու լամ:
Եւ երբ լացը սրբուս դուրս կը զեղանի,
Խիզախ երգովս ուանսովոր,
Որ կուրծիս մէջ և բերնիս վրայ կը թըրթուայ,
Կը նետեմ բոլոր հոգիս պատառ պատառ:
Հնգըս՝ զայն ով որ լըսէ. և վաս նախանձ
Եթէ ծեծէ զիս, իսայթէ,
Կ'անցնիմ բաղդը գըրգուելով և շնչ նայիր,
Եւ ինձ չի հասնիր պլափը թունաւոր:

ԱՏԱ. ՆԵԿՐԻ

Ա Ր Ո Ւ Ե Ս Տ Ի Գ Ո Ր Ծ Ե Ր

Մ Ե Ր Ս Է Զ

Ամէն ցեղ ունի թանգարան մը ուր կը ցուցադրէ իր ազգային
տաղանդներու գեղարուեստական գործերը: Մ'ենք մեր հողէն օտարացած
ենք, ու մեր գեղարուեստի նզր ներկայացուցիչներն ալ օտար աստղե-
րու տակ կ'ապրին: Վենեստիկի միջազգային ցուցահանդէսին մամուլի
տեսուչը իմ մէկ բողոքիս վրայ կը պատասխանէր ինձի. « Չաչինը
կ'անուանենց թուրք արուեստագէտ, զի թուրքիայէն է»...: Եւ սակայն
այդ ցուցահանդէսին մէջ ծագումէն սկսեալ մինչև ցայսօր ոչ մէկ թուրքը
մահմետական արուեստագէտի զործն է ցուցադրուած: Դարձեալ հայն
էր որ թուրք գեղարուեստի ներկայացուցիչն կ'ըլլար: Մ'ենք ունինք
արուեստագէտներ, սակայն ունինք արուեստի զլուխ գործոցներ որոնք
անկախօրէն թարգմանն ըլլան զուտ հայկական հանճարի: Աչաւասիկ
կէտ մը որ մտածել կու տայ: Կերմանիան ունի իր կլիւցը որ կը
ներկայացնէ իր ցեղին տպաւորիչ երածշատութիւնը, և խտակիան ունի
իր Վէրտին՝ որ ցեղին անոյշ զգայնութեան թարգմանն կ'ըլլայ: Եւ
կ'ըսենք, թէ գերմանական երաժշտութիւնը առհասարակ մաթեմաթի-
բական ազդեցութիւն մ'ունի, իսկ խաւականը հոգեյոյզ զգացմունց:
Ուրեմն երկու ցեղերուն մէջ արուեստը իր յատուկ գոյներով յայտ-
նուած է: Մ'ենք ունինք արուեստագէտներ, բայց ո՛չ մէկը կարող է
ներկայացնել ամրող ցեղին յատկանից գեղարուեստական ընդհանրա-
կան հանգամանքը: Խօսքա ժամանակակից գեղարուեստի մասին է, ան-
տարակոյս մեր հին ճարտարապետութիւնը, և հին երգեցողութիւնը և